

3 דבר בשבועת העם 1.1.1995

השלום חשוב מן השטח

"אוסלו כהמשך להרטום" כותב מאיר בראלי ב"דבר" (15.12.94). הוא מציין, שגם ערפאת רוצה לקצץ אותנו כדי להשמידנו, אז מה המסקנה אין טעם לכל המשאומות. נמשך את הכיבוש. איך ניראה בעיני העולם התרבותי? עמי אירופה וגם האמריקאים לא יעמדו לצידנו והעולם הערבי עיראק, איראן, סוריה ואפילו מצרים לא בטוחה וכל הישועה תבוא עלינו מהחוקת השטחים עם אוכלוסיה עוינת, שלא כמלחמת העצמאות שאו הערבים בכלל לא רצו לדבר איתנו ולהמנו על חיינו. עכשיו הם רוצים לדבר איתנו, כי אנו בינתיים גדלנו במספר ואנו חזקים יותר בצבא ובכלכלה. ניסינו ארבע מלחמות, מחוץ לפלשתינאים שום מדינה ערבית לא סבלה. את כוח עמידתם ראינו במלחמה בין עיראק לאיראן. שמונה שנים התכתשו בכל מיני תחמושות וכלום לא קרוה להן. שום מנהיג לא נפל. בכלל צריך לגטות את הדרך לשלום.

הפלשתינאים רוצים שלום וזה שכל הזמן מכניסים לנו לראש שמדינה פלשתינאית זה היסוד מדינת ישראל שום ברידעת לא יוכל לקבל זאת. אם מאיימת עלינו סכנה רק מהערבים שמסביב, אני מתאר, שבהסדר יהיה תנאי שאין מכניסים צבא זר, כמו שגם ירון התחייבה. ולכן, בראלי, הדרך שלך יכולה להוביל רק למלחמה, והשטחים רחוקים מלהיות פוליטת ביטוח.

חשוב שטח, אבל חשוב יותר השלום וזה דבר יקר מכדי שנוותר על השלום ונלך בדרך המלחמה. שלמה ולדמן, דמת יוחנו

מיפץ 927, כ"א ק"א תשנ"ה
15 בינואר 1995

כאנף טוב נכרך
את ענבל וגיא לנשואיהם
את מוטי וטליה
את רחל ועלמה
ולכל בני המשפחות
אנף טוב ו

לבת שלום!